

BREDASCHIE

COURANT.

Staats-, Letterkundig-

en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Vrijdag den

6 Januarij.

NEDERLANDEN.

Breda, den 5den Januarij.

Uit 's Hage meldt men, dat er door de zorg van H. K. K. H. de Prinses van Oranje, te Scheveningen eene school voor vrouwelijke handwerken is opgericht geworden, waarin reeds een getal van ruim 30 meisjes van de minvermogenste standen is geplaatst.

De Vorstin heeft deze school dezer dagen met een bezoek verzeerd en, bijna een uur lang, een minzaam onderhoud met de tweekelingen gehad. H. K. K. H. heeft bij die gelegenheid hare bijzondere tevredenheid over de inrigting dezer school aan den dag gelegd.

Den 2. dezer zijn binnen Middelburg getrokken, om aldaar vooreerst in garnizoen te verblijven, twee compagnieën Noord-Brabant-schutterij, onder bevel van den kapitein *Gerlach*; hunne uitmuntende goede houding en voorkomen werden met genoegen opgemerkt.

Gisteren zijn de eedert eenigen tijd te Vlissingen geïnterneerde belgische deserteurs, ten getale van 28, van daar naar Thiel getransporteerd, om, gelijk men verneemt, bij het nieuw jagerkorps, dat door den kolonel *Claeys* wordt opgericht, te worden ingedeeld.

Overigens behelzen de berichten uit Zeeland niets van aanbelang; in het 4de en 5de district is bij voortdurend alles rustig.

Gedurende het afgelopen jaar zijn in de Maas en Groene behalve de kleine en binnenlandsche vaartuigen, ingekomen een aantal van 2157 schepen en uitgezeld een getal van 2154. Bijzondere 476 meerder ingekomen en 413 meerder uitgezeld dan in het voorgaand jaar 1830.

In Schiedam zijn in het vorig jaar uit zee binnen gekomen 280 schepen, waarvan 153 van Sunderland en andere Engelsche plaatsen, met kolen geladen, en 127 schepen met granen uit de Oostzee en van andere plaatsen, die te zamen hebben aangebracht 10,892 lasten rogge en 6,012 lasten gerst, zijnde ruim 300 lasten granen minder dan in 1830.

Wij ontvangen van Londen tijdingen, voor welke maankrijgheid wij instaan;

De graaf *Palmerston* en de heer de *Talleyrand* hebben in de laatste dagen verscheiden conferentien gehad, in welke zij zich bezig gehouden hebben, met de middelen, om de uitwerking der besluiten van het Londensche congres te verdedigen en die krucht van geest te overwinnen, met welke de mogendheden en Holland zich tegen de verkrachting der traktaten van 1814 en 1815 verzetten. Geen dezer behendige diplomaten hebben eenen krachtdaigen maatregel kunnen uitvinden, om te beletten, dat de protocollen, de tractaten en andere *facta* dezer vergadering niet als ijdel, ja zelfs als bespottelijk beschouwd worden; niet alleen door de geheele bevolking van Europa, maar zelfs door de mogendheden, welke gezanten ze leken.

In dezen benard staat van zaken hebben de beide diplomaten den kleinen *van de Meijer* in hunnen raad geroepen; doch ook diens hersen-kas was even onvruchtbaar als die van H. H. Excell. Hij heeft niettemin een middel voorgesteld, waarover de heeren hartelijk gelachen hebben, te weten, om de hollandsche havens door de Engelsche marine te doen blokkeren tot zoo lang koning *Willem* het traktaat zal hebben aangehooren; daar nu de heer de *Talleyrand* hem voorhield, dat eene blokkade eene verandelijke maatregel was en men op die wijze den oorlog zou ontvaken, welke men in alle gevallen en tot welken prijs ook, wilde vermijden, zonder eenig nut of goed gevolg, den handel van Frankrijk en Engeland op Holland zou belemmeren, zoo moest de jonge heer diplomaat zijne onbetrouwelijkheid wel bekeppen en zich afschrijven.

De conferentie heeft de zekerheid bekomen, dat noch koning *Willem* noch de hollandsche natie eenen iet van het traktaat van 1814 betrefte zullen aangeven; de koning beschouwt zich steeds als een vorst van België en verneemt van geen vijand tegen te

moeten afzien, indien hem de kolonien, in ruiling van welke hij dat land verworven heeft, niet worden terug gegeven. Engeland verwerpt van zijnen kant stellig deze teruggeve en het kabinet van Sint-James heeft, na de voordeelen, welke het van die ver gelegen baait en geniet, tegen die, welke het van de vige vaart op de hollandsche wateren en stroomen zal trekken, rijpelijk vergeleken en gewogen te hebben, ook nog den aanwas van kracht en magt in de schaal gelegd, welken Frankrijk, door de ontmanteling der vestingen en door deszelfs invloed op het Belgische leger, dat het als zijn eigen kan beschouwen, zou bekomen.

Uit dat onderzoek is gebleken, dat de zaak van het traktaat van den 15 november, niet dan door den oorlog gehandhaafd konnende worden, ook niet kan worden volgehouden. Men moest dus tot eene andere staatkunde overgaan. Het ontwerp, om België en Holland, door een stipite neutraliteit van al de mogendheden in acht te nemen, aan zich zelve over te laten, lechte onzen diplomaten in het eerst wel toe, en men scheen eenen afzonderlijken oorlog tusschen twee staten van eenen minderen rang wel te willen gedogen, om daardoor eenen algemeenen strijd te ontgaan; maar lord *Palmerston* is versprekt geworden over de mogelijke en bijna onvermijdelijke gevolgen van dezen strijd, indien Holland niet volkomen overtuigd uit denzelfden kwam; hij heeft in dien oorlog de klein en onbetrouwbare oorzaken van meningen tegen Frankrijk gezien, als hetwelk zich niet zou kunnen onthouden van België zedings bij te staan, en het vervolgens, bij den staat van verzwakking, in welke de oorlog hetzelfde noodwendig zou gebragt hebben, in te slokken.

Deze vrees en deze bedenkingen zijn aan de verschillende gemagtigden medegedeeld geworden, welke de juistheid er van naar waarde geschat hebben.

Op den 20sten was er nog niets beslist. Intusschen was er door den russischen plenipotentiaris een plan van bevrediging voorgesteld, in het volgende bestaande:

1°. Het ontmantelen van eenige vestingen;

2°. Het herstellen van het huis van Nassau in de soevereiniteit van België;

3°. Het formeren van een Koninkrijk van Gaekeland, waarvan vorst *Leopold*, onder invloed van Engeland, soeverein wezen zou;

4°. Het herstellen van het Koninkrijk Polen met eene liberale constitutie.

Het engelsch kabinet moet vooral zeer op het derde punt gezet zijn, ten einde bezittingen in de Middellandsche zee te hebben, welke ten minsten de voordeelen zouden kunnen opwegen, die Frankrijk bij de kolonisatie van Algiers bekomt.

Geen dezer voorwaarden is eigenlijk het fransche ministerie hinderlijk, als hetwelk in den grond der zaak, er zich weinig om bekomert, of er een nieuw Carlistisch koninkrijk opgericht of een ander Paraguy in deszelfs nabuurschap daargesteld wordt; maar de zwaarheid is daarin gelegen, om eene dergelijke schikking, door de Fransche natie en de Fransche oppositie te doen goedkeuren. Overigens zijn alle mogendheden het eens en zij houden zich in dat oogenblik bezig met het opsporen der middelen, om den heer *Casimir Perier* en koning *Lodewijk Philips* voor de aanvallen der oppositie in de kamera en voor het verzuim, van in eene restauratie toegesend te hebben, te behoeden. Waarschijnlijk is het, dat wij binnen korte dagen, het definitief sluiten dezer nieuwe voorgestelde schikkingen zullen vernemen.

Inmiddels heeft Frankrijk beloofd, zijne gezanten in België al die het in België gezonden had, ongevraagd te doen komen en zich te onthouden om het gouvernement van dat land te besturen.

Daar wij nu zeker weten, dat dezelfde gezanten, welke ons deze berichten overmaakt, ons alle politieke gebeurtenissen

(Message to Gand.)

Sedert deze wijziging in den nederigen toon, welken Frankrijk altoos in het oog heeft gehouden, heeft zich een weinig bitterheid in de anders zoo klassieke beleefdheid der debatten, van de landelijke conferentie gemengd. Maar het schijnt, dat het regte midden een weinig laat ontwaakt is. Men is echter over deze verandering van toon niet zeer verschrift geworden. Men heeft, om deze sliktelingen van geestkracht te beantwoorden, zich op nieuw het woord oorlog laten ontvallen. De diplomatieke kwestie is thans daarin gelegen, om te weten, wie van beide het eerst zal wiken, of het regte midden dan wel de russische en prussische wijze van denken. Reeds zou het regte midden achterwaarts getrokken zijn, zoo het niet iets weifelends en onbepaalds in het oostenrijksch kabinet bespeurd had. De heer *van Metternich* is het, wel is waar, met Pruisen en Rusland eens, voor zoo verre den wensch betreft, om hetgeen de duitsche vorsten en edelen den revolutionnaren geest der Franschen noemen, te betengelen; maar de heer *van Metternich* rangschikt zich onder andere banieren wanneer het de zaak van Polen betreft. Hij wil volstrekt, dat het Koningrijk Polen hersteld zal worden, ten minsten op denzelfden voet als het voor de jongste revolutie was. En op deze afzonderlijke neiging van Oostenrijk, speculeert, zoo men zegt, de heer *Casimir Perier*, om nog een tijd lang, Rusland en Pruisen het hoofd te bieden. Engeland zoekt zich zachtelijk aan deze soort van strijd te onttrekken; doch het is, voor dat er nog veertien dagen zullen verlopen zijn, moeijelijk te voorzien, waarop dat alles ten laatste zal uitloopen. Thans is het echter zeker, dat de drie noord-sche mogendheden de ratificatie van het traktaat onbepaald hebben ingesteld.

SKRAVENHAGE, den 4den Januarij.

Veertien leden hebben over de wet het woord gevoerd. Zij is verdedigd geworden door de heeren van *Alphen*, de *Bordes*, de *Estary*, van *Reenen*; bedenkingen van onderscheiden aard zijn tegen dezelve gemaakt door de heeren *Frets*, *Donker Curtius*, de *Jonge en Beelaerts*. Het ontwerp is bestreden door de heeren *Schimmelpenninck*, *Corver Hooft*, van *Dam van Isselt*, *Luzac*, van *Nes*, de voornaamste bedenking tegen hetzelfde bestond, naar het oordeel der meeste leden, in het nogmaals beproeven eener vrijwillige leening, uit vrees wegens den uitslag daarvan, in welke vrees andere leden echter, bij de erkende vaderlandsliefde der ingezetenen, en hun belang om zich een verpligten maatregel vrij te waren, niet deelden.

namt de heeren van Reenen, Donker Curtius, Beelaerts en Sytma,
dat zij zich gedrongen gevoelden om voor de wet te stemmen:

De beraadslagingen gesloten zijnde, werd het ontwerp met een meerderheid van 35 tegen 17 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren Schimmelpenninck, Cats, Luyben, Corver-Hoof, van der Horst, van Isselt, van Randwyck, van Nieuw-Dijk, van Nieuwker, Rengers, Sandberg, Steenkema, van Nieuwen, Lissac en van Nieuwen.

— Dit opgemelde beslissing der tweede kamer blijft ook, immers wat die kamer betreft, de middelen aan de regering zijn verstrekt, om in het ingetreden jaar, is het noodig, die ontzagwekkende, krachtige houding te blijven ontwikkelen, welke het vaderland nu reeds sedert een tijdkring van een jaar heeft aangenomen. De pligtige beraadslagingen, welke in de laatste dagen in de tweede kamer zijn gevoerd, hebben een blijvenden indruk nagelaten, en het bewijs opgeleverd, dat, moge over een of ander vraagstuk van innerlijk belang onderscheiden gevoelens bestaan, alle die gevoelens zamenloopen in een zin en doel, de handhaving van 's lands regten, van 's lands vrijheid en onafhankelijkheid.

E E L G I E.

BRUSSEL, den 4den Januarij.

De generaal *Beillard* zal niet voor heden avond aankomen.
— Bij koninklijk besluit van den 31sten dec. jl., wordt de instel van den minister van financiën, eené nieuwe organisatie van de munt daargesteld. Men zegt, dat de directie voor dezerive aan den heer *Rittweger* zal worden opgedragen. *L'Emancipation* maakt daawee de opmerking, dat het vreemd voorkomt, dat, daar de wet betrekkelijk de munt nog niet bij de kamers is ingediend, de dienst van dezelve reeds vooraf georganiseerd wordt.

By eene andere ordonnantie wordt de hereeniging der administrati-
tlen van de paarden- en de brieven-posterijen, bevolen. De bel-
gische leening van 24 millioen fl , ter beurze van Antwerpen van
gisteren op 76 getoetst geworden. Den vorigen dag stond dezelfde
op 76 $\frac{1}{2}$. Te Parijs stonden zij op den 31sten op 76 $\frac{1}{2}$. De ali-
gatiën uit de 12 millioen gouden, gisteren, ter beurze van Ant-
werpen, 85 $\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$.

TRANSMISSION

PARIS, den 2ten Januarij

Gisteren hebben, HH. MM. en het verder koninklijk gezin, ter gelegenheid van het nieuwe jaar, de gelukwenschen van de ministers, de maarschalken, van deputatiën uit de beide kamers en overige voorname personen en autoriteiten ontvangen. Des nachts om vijf ure heeft Z. M. het korps diplomatiek ontvangen en heeft de prins van Castelfidardo, uit naam van hetzelfde, den koning aldus toegesproken:

Wij hebben de eer Uwer Majesteit, ter gelegenheid van het
nieuw jaar, de gelukwensingen der soevereinen, die wij ver-
tegenwoordigen, aan te bieden.

» Hunne opregste wenschen strekken tot Uwe Majesteit's voornemen en dat van zijn doorluchtig geslacht en tot het geluk van Frankrijk.

* Aan Frankrijks geluk en rust zijn de orde, de rust en het geluk van alle andere staten verbonden.

„ In het afgeloopen jaar hebben Uwe Majesteit en de overige
sovereinen al wat in hun vermogen was aangewend voor het be-
houd van den vrede, voor de handhaving dezer eerste behoefte van
beschaving; deze pogingen zijn met goed gevolg bekroond ge-
wesen, omdat er van weerszijden opregtheid bestond en een vast
wil om de moeilijkheden te vereffenen, de hinderpalen te over-
te komen.

• Het geëindigde jaar heeft de vredesgrondslagen gelegd voor het ingetredene, en voor alle volgende jaren. Het bevestiging van dit groote doel zal Uwe Majesteit, wij twijfelen er niet aan, even als onze soevereinen, aanwenden denzelfden ijver; dezelfde zorg en dezelfde volkomen oprechte gezinnigheden. Dit zal een zeer aangename en vervulde taak te vervullen zijn; wij bidden Uwe Majesteit de voorspelling er van aan te nemen. Zij zal ons vergunnen onze aanbiedige hulde en gelukwensen er bij te voegen.

De koning antwoordde: »Mijne heeren, ik ben zeer getroffen over de veranderingen, die mij, uit naam der soevereinen, wreken op mijne verhevenheid, diegt, voor mijn geluk, voor dat mijn schijnselacht, de voortgang, voorspoed van Frankrijk, aanhangt. Ik verheug mij, niettegenstaande, dat hooger zich vermenigvuldigt, heeft, dat ik u een inder gedenken, dat ik u

gaf. De medewerking uwer souverainen zal, met dezelfde opregtheid als in het afgelopen jaar, mijne standvastige pogingen ondersteunen, om aan Frankrijk en aan Europa de bevestiging van dat groot goed, de vestiging van den algemeenen vrede, te verzekeren, welke u te rug de eerste behoefte der beschaving noemt; ik heb dan ook het vast vertrouwen, dat alle staten, in den vrede, dat geluk en dien voorspoed zullen blijven ondervinden, in het bezit waarvan het mij zoo aangenaam is hen te zien. Ik dank u op nieuw, mijne heeren, voor al de gevoelens, welke u persoonlijk hebt komen betuigen."

De ontbinding van het leger van het Noorden schijnt zijn beslag gekregen te hebben, want met den 1sten januari zullen alle bataillons en eskadrons van den voet van oorlog op dien van vrede te vergebragt worden, voor zoo veel betreft de soldij en de indemniteiten. Nog weet men niet of de brigaden en divisien geformeerd zullen blijven, zoo als zij tegenwoordig zijn, en of zij in dat geval, hunne generaals zullen behouden. (Courrier du Nord.)

Bij eene dagorder is aan de soldaten van de bezetting van Parijs voorgeschreven, om in alles aan de verordeningen en bevelen der agenten van politie te voldoen; deze dagorder heeft groot misnoegen onder de soldaten te weeg gebragt, die zoo men verzekert, verklaard hebben zich liever aan eene maand gevangenis te willen blootstellen, dan de bevelen der hun aangewezen agenten te gehoorzamen.

De Tribune spreekt heden van het oogmerk des konings, om afstand ten voordeele van zijnen oudsten zoon te doen.

Men verzekert dat de heer Rothschild, weinige dagen geleden, een courier naar Madrid gezonden heeft, met een voorstel aan het Spaansche Hof, tot het doen eener financiële operatie, welke aan hetzelve middelen verschaffen zou, die deszelfs gewone agenten het niet meer leveren konden. Dit voorstel was reeds weger gedaan, maar de heer Aguado had het credit gehad om hetzelve van de hand te doen wijzen. De heer Rothschild zijn voorstel thans herhalende, wordt, zegt men, in deze door de pogingen en het credit van den Russischen ambassadeur ondersteund.

De National, in een artikel betrekkelijk de ontworpen plannen voor de fortificatie tot verdediging van de hoofdstad, herhaald hebbende, dat het in het ontwerp lag, aan welks uitvoering men reeds begonnen is, om batterijen tegen Parijs gericht op te werpen, heeft de Moniteur zich gehield deze beschuldiging te wederleggen en te loogen; wij twifelen niet, eindigt hij, of de voltooiing der beoogden werken zal onze gezonden aan volken staven en bewijzen, dat men bij al deze noodwendigheden, op den voorgrond gesteld heeft, om aan de grondslagen der oorlogskunst te voldoen, dat men niet alleen op eenen militaire operatie niet veronachtzamen moet zijn, maar ook op de politieke operatie niet veronachtzamen moet zijn. (Moniteur.)

Een onzer dagbladen zegt: De onzekere toestand der gezondheid van den generaal Sebastiani heeft eindelijk de vraag wegens zijn ontslag uit het ministerie opgelost. De heer Ravier zou, gelijk reeds gemeld is, de portefeuille van buitenlandsche zaken, die hij *ad interim* aanvaard had, behouden. De heer d'Argout zou met den geheelen last der binnenlandsche zaken bezwaard worden. De ordonnantie, bij welke een definitief kenmerk aan deze veranderingen gegeven wordt, zal binnen kort publiek gemaakt worden. Daar is ook kwestie van eenen directeur voor de werken buitenlands te benoemen en deden post op te dragen aan den heer de Rayneval, die, onder de restauratie, ambassadeur te Wenen geweest is, en welke zich geneigd betoond heeft, om denzelfden aan te nemen.

Van den anderen kant wordt er gezegd, dat de heer Soult zijn ministerie niet heeft willen behouden, dan voor zoo verre hem eene vermeerdering van traktement zal toegelegd worden.

Er wordt thans veel gesproken van geregtelijke vervolgingen, die het gouvernement tegen de Sint-Simonisten zou willen beginnen. Wij gelooven niet, dat deze geruchten geheel ongegrond zijn, want, sedert het gebeurde te Lyon, is het gouvernement zeer op hen vergramd en de heer Ravier legt hun de geheele verantwoordelijkheid van dien volks-opstand tegen de eigendommen te last.

Gisteren zijn er, uithoofde van den zondag, geene fondsen genoteerd geworden.

Ook in België begint men den berichten de Brouckere in zijne wettelijke waarde, of, beter gezegd, onwaarde, te kennen. Onder schiedende getuigenissen, zelfs uit den mond zijner eigene partij, bevestigen de schets, reeds voor jaren door eene zijner toenmalige collega's ergens van hem gegeven: de Brouckere's physisch bestaat, even als zijn moreel, grotendeels uit wind, zijne oppervlakkigheid zal slechts zeldzaam voor kennis geholpen worden, als de advocaat Dettanvelles zich eene andere geest voor hem te denken. Zijn sprekenheid gelijkt het kaffen van die verkeerde schootdieren, die altijd blaffen. Hetzij men hem koest, hetzij men ze kastijt. Zijn patriotisme is egotisme, zijne begaaftheid een hoosiaaische verhoging van een geheel gemeen, niets anders dan de onbeschofte uitdrukkingen van zijne listgeraakte eigenheide.

Wie herkent niet in deze schone dichter het ontwerp en uitvoering van de Brouckere's dichter, die de dichter van Antwer-

pen; de bewerker van *le Marché Hambroek* en *l'Emprunt Rothschild*; in een woord: de grootste kwelgeest, waarmede de Belgen bedeed zijn. Men kan wel zeggen, dat het bezit van de Brouckere voor de Belgen reeds eene niet onaanzienlijke straf voor hunne talloze dwaasheden is.

OVER DEN GEEST DER DICHTERLIJKE WERKEN VAN MR. I. DA COSTA, IN VERBAND MET DE HEDENDAAGSCHE GEBEURTENISSEN IN EUROPA.
Fatum non irrita currant auguria.

Aller aandacht is thans gevestigd op de bijna profetische woorden van DA COSTA in zijn vers van Opdracht der Vijf Bijchriften op de Prinsen van Oranje-Nassau aan den Graaf van Hoekhorst. (1) En waarlijk deze verzen zijn zeer opmerkenwaardig. Maar veel gewigtiger is nog de geest van al de poëtische werken des Auteurs, als te zamen uitmakende een geheel; eene grootsche voorstelling van het ontzagchelijk en in de wereldgeschiedenis voorbeeldeloos tijdsgewricht, dat wij beleven; deels in schildering en verhaal; deels in profes. Deze eenheid, die ook het kenmerk is der Schriften van zijnen grooten voorganger BILSKAMP, in eenige trekken te schetsen (want om haar te kennen moet men soms werken zelve bestuderen;) is hetgeen ik mij voorstelle in deze wissige regelen te doen.

Nauwelijks 16 jaren oud, behandelde de heer DA COSTA de *Verlossing van Nederland*; (Amst. 1814, in 8°) de herrijzing van onzen staat uit zijnen zop het scheen doodelijken val, in verzen, onzen Hoofddichter zelven geen zins onwaardig. Doch niet alleen de herleving van Nederland; ook die van Europa bezong hij, en den val des dwingelands, waardoor het als uit den nacht der diepste s'avernij in het morgenlicht der herstelling verrees:

De zee volgt het recht: wij keeren waarnaar weér;
De dwingland en zijn rot valt voor ons zwaart ter neer;
Of doet een droevig lot ons tleven strijdend derven,
Denkt dan, hoe schoon het is voor 't Vaderland te sterven!
Dus werd het voorgelacht van Spanjes dwang bevrijd
Na tachtig jaren krijg. Dus zag in later tijd
Der Gaulen vorst, die tot dees landen was gedrongen,
Zich overwonnen tot vernedering gedwongen.
Oranje! aan uw geslacht zij Hollands dankbaarheid!
't Was de eerste WILLEM, door wiens wijs beleid
De Nederlander op zijn heulen triomfeerde,
Die de Eendracht onderhield, den tegenspoed trotseerde,
En alles wagt dorst voor 't welzijn van den Staat!

Toen Napoleon wedergekeerd uit zijne ballingschap op nieuw Europa bedreigd had, maar onder den zegen des Allerhoogsten in den slag bij Waterloo, door de vereenigde strijdmachten van het zich vrijwisteland Europa was afgeslagen, bezong de nog jeugdige Dichter deze heerlijke gebeurtenis onder het beeld van den overmoedigen Xaax, door het vrijheidlievende Griekenland genoodzaakt diep moedig bevestigden grond in een schamele visschersschuit te ontwijken: (Voorrede voor de Perzen van Eschylus bl. vii.) Ieder kent de schoone vertolking uit het *Beleg van Thebe*, in de Noten op het gemelde Dichtstuk voorkomende, waarin het niet moeilijk is de allegorische beduidenis dezer regelen te gissen:

(8) IK ZELF, IK VOER HEM WEEER IN DE OUDERLIJKE SPARKEN,
DEES DAG IS 'T DIE HEM STAD EN KROON HEEWINNEN ZAL!

En toch zijn beide deze stukken met zorgvuldige trouw en zuivere elegantie naar het Grieksch van Eschylus gevolgd!

Vier jaren daarna gaf DA COSTA zijnen Promethens in eene meer vrije navolging van den verheven Ipeuspeldichter, dien hij reeds eenmaal zoo gelukkig in onze taal had overgebragt. Door de stoute schildering van den Grieksch Promethens, op een steile rots in zee gekleisterd, ziet men het tenzenbeeld van den banneling op St. Helena treffend, heenschijnend, en afschrikend het stuk geheel in den geest van 't oorspronkelijke. Verlokt is, en geene sterksprekende trekken van deze verborgen beteekenis zich in hetzelve vertooven; in verband met de beduidenis der Perzen mag zij niet miskend worden. (2) In de achter dit stuk geplaatste Prefacy van CASSANDRA zijn de onheilspellende woorden tegen het *Schrikpaleis door moord en bloeddorst bezield*, heest opmerkenwaardig.

Reeds in 1816 zag DA COSTA dat de geest der revolutie zich weder verheffen zoude. Hoort den verzeijenden Dichter in het uitmuntende Gedicht *over het natuurlijk verband van Wijsbegeerte en Dichtkunst*, in dat jaar gemaakt: (Poëzij D. I. bl. 36.)

Nog echter heeft die trots van 't menscheijk gemoed,
Zoo lang als 't zuchtend volk bezield; niet afgewoed
Blijk de helle zee, wie breed de golven koken,
Door 't zweepen van den wind haar boorden uitgebroken,
Schoon reeds het zingeweld de heere licht verlaat;

Nog met zijn bruischend schuim op rots en banken slaat
Of van 't verblindend vuur / ontzaggend opgerazen staat
Veld en gansche stad haar ondergang doet vrezen,
En de overmoede nog der burchen haar den hof te prezen,
Onverdiend, en in 't end den loof der vlammen stuit,
Terwijl een heimlijk vuur blijft smagen onder de asschen.

In hetzelfde jaar bezong hij den Prins van Oranje, als door zijn levensloop zelf reeds bestemd tot bescherming van recht en vrijheid tegen geweld; willekeur en verrad. (Poëzij D. I. bl. 131-137.) Hierop volgen de bijchriften op de Vijf Nederlandsche Machabeesen, welke die heerlijke verzen gevonden worden, die Nederlands tegenwoordige bestemming van Godwege zoo uitmuntend eindrukken. (Poëzij D. II. bl. 100-106.)

Maar op deze heilvoorspellende verzen volgt straks (ald. bl. 125)

(1) Zie de Bredasche Courant van den 16 November 1831.
(2) De Hoogleraar van Assen vermoede dat de hooger zin was: de Val en Straf van Lucifer in eeuwige banden der duisternis. Hij stelde dit voor in eene zeer belangrijke Recensie.

